

מה:

עין משפט
נר מצוה

ב א מ"י פ"ג מהל'
אשכנזי ביהל' ה"א:
ל ב מ"י פט"ו מהל'
סנהדרין ה"ב:
לא ג ד מ"י פ"ג מהל'
נערה בחולה ה"א א'
פסג עשין לה טור אה"ע
ס"י קטו:

מוסף רע"י

תני תדון בסקילה.
דמעיקרא חף על גב
דלשמי גופה לא לישמי
קטלא (סנהדרין טא).
מדרות. רדיו (ושבת ט)
לא מלקוח ארבעים הוא
אלא מחת מדרות, מחת
רדיו מדרגון (יבמות נב).
רדיו כמסכות שלא ירגיל
בה ואין לה קנהה אלא עד
שיקבל עליה (חולין קסא).

אימור רשמינן אר"ש ראוי אף בחר ידיעה, תימה לרש"א
דמ"ח מימי שפיר דברג' דמדין בחנק לכל הפחות כיון
דבשטאט מיחיבא נקסליא ונבגרות מיחיבא חנק מידי דהוה
מאמקאן שמשברו נקמלן דידיון בחנק כיון שאזי יוכל לקיים זו
מזות סקילה ולא דמי נקמלן כיון דלא
ידע הי קרנן לאסויי פטור דלא שייך
למימר דיביא קרנן קטן שצבס דאפי'
יביא גדול לא יתכפר אט הוא מחוייב
הטו ונמלך חטיו לנפשו:

הנערה שהיתה כבר. ומסכה
שמעין לכל היכא

נערה המאורסה אמר
היא א"ר אילעא אמר
שהיתה כבר א"ל רב
אי הכי מילקא נמי
לישלם א"ל ר'רחמנא
אדרבה רחמנא ניצלן
מאי אמר רבי יצחק
יצחק בר אבא זו נ
עקימת שפתיו גרמו
כשהיא נזאי נערה ק
גרמו לו אימת קא
והתאי שעתא בגור
המאורסה שזינתה
בית אביה אין לה
אותה על פתח שעת
שרובה עובדי כוכבים
בית דין כיוצא בדבר
עבודת כוכבים מוס

סוקלין אותה ע"פ פתח שער שעבד בו ובעיר ש

העיר ההיא. היינו עיר
שכרמה זו כדמרינן לקמן מעבודת
סוכנים שנקראו אזויל על פסח העיר
שעבר זו: **המזכיר** ש"ר זלוקה
ונותן מאה סלע גרסינן ומו לא ולא
יסינן בין בעל בין לא בעל דהא
איכא דאמרי מוקי לה והוא שבעל
רבי יהודה אומר דלקדוה זלוקה
מ"ב. מ"ה משום לא מלך
כריל ואע"ג דהו לאו שאין בו משהה
נפקי עליו ואין נראה לר"ם דלקמן
לע"ה שם אזהרה למזויל ש"ר מנל
ותסיק מלח מלך כריל שמשמע דלא
מהני אלא לאזהרה אבל לא למילקי
ועוד כל אדם שמחזק אשדו מנות
לילקי מלח מלך כריל ועוד הקשה
ר"י דלא לוקה מלך חקר כריל לרבי
יהודה אמאי גריך יסדו ומיהו
לנכס"א נראה דהא לאו פירכא היא
דאי לא נהי ויסרו לא היה מוקמינן
מלך כריל לאזהרה דמזויל ש"ר
אבל השתא דשעינין דלקי מיסירו
אזו ריכין למזויל אזהרה מוקמינן (ב)
לאזהרה דלא ענש אלא אם כן
אסירי ונכס"א לר"ם דלוקה היינו מכת
מרדות ונכס"א דאחריי ער פסח
מאי לוקה ממנו לא אחת לאפילונו
אחא דמפרש דלוקה היינו מכת מרדות
אלא דאינו נראה לו להעמיד דהיא
דבעל מוקה ולא בעל איני לוקה
במלקות ונשם דאין לו לשטות איני

לוקה הוואלד ומדרבנן מיהא לקי ועוד דאין גראה לו שיטת התנא בשטות
מיהא סתמים דמכחי בדחדיי בקרמא וישנא מלוקות שאזני מפורש דככל
הואה ומתניח לעליל לא קתמי מלוקות גירמא חללי כדמי כדמי סתם
והע"פ דלדרי יהודה בעלמא ללא שאזיזן מועשא לוקין עלוי ואפי"ה לא
יהודה דממר לוקין על לאו שאזיזן מועשא אמאי מתירין ויהא א"ה אן
עלוי מלא מועשא ומשני דהוא ליה לאו שאזיזן מועשא וי"ל יהודה איכיל
לוקין מועשא מהכא ויהא דקדמיה ליה לרי יהודה בפי"ה דמיות (הוא)

נערה שנתפתתה פרוק רביעי כתובות

איור דשפעין ליה כו'. כלומר ליה למ"ד הכא אישתי קרנן מאס
 שטייל דגופא מרלז מחייב להו ר"ש לנדע להס משוממתי לאחיי
 כדשחא אלף פטורין לגמרי קאמר וטעמא דידה מאס דבעי דייע
 וטעמא כחד גופה: דאלי אף כסר דידה. כלומר כסר דבעי הטעם
 מחייבו כשכח ושעת דייע מחייבו

שעיר לסיקן אין כהן אחד מכל
הקרבנות ששיבת מרה: דאזיל כסר
ידיעס: דשימי הגוף: ולא אזיל כסר
חטאס: כי הוה דמי שילא (ע"ל) מידון
בחנק מי שמעת ליה: אס כן. דהכי
שמעת ליה ליימי כי השמא: דאמר
ליה כו'. שטייאל הוה: לסנא. דתנא
קמיא להא דמי שילא: כטורה.
והזילא את הנערה (דגריס כן) ולא כתב
והזילא: שריס ככר. ואס"פ
שאינה עכשיו: דתנא נילון מהאי
דטאס. כיח ממנו טעמו כל דבר
מפני שחלוץ בהננת הלב דמפרש
לקמן וז מעשים גרמו לה כו': על
פסח כול אביס. אס כלי עדים
משמטס: כל שער השם שעמד כס.
ואפי' ידון טעיר אחרת: שערך
למעלה. כי ימצא בקרבן בחדש שערך
וגריס) דהא דלי חלוטו שער שערך
עברה: ואמר שערך למטה.
והזילא להא דמי הוה: אס שערך

וְיִגְדֹּל: **שְׁעָרֶיךָ**, כְּעִנְיָנָהּ כּוֹכְבִּים חֲסִידֵי
(כְּדִים ח) וְהִנֵּלָהּ חֲסִידֵי הַיְּהוּדִים אֵל
אֶת הַאֲשֶׁר הִיא אֲשֶׁר עָשָׂה וְיִגְדֹּל: **גִּמְרָה**
פָּתַח מִסְתָּח מִסְתָּח מִסְתָּח, אֲשֶׁר
דִּרְכָּן כְּעִנְיָנָהּ. חֲסִידֵי הַכֹּהֵן אֵל פָּתַח
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְיִגְדֹּל בְּמִשְׁכַּן
מִסְתָּח שְׁעָרֵי הַמִּקְדָּשׁ חֲסִידֵי חֲסִידֵי

הוא ידע שיש לו חובות, ושהוא צריך להחזיר אותן. הוא ידע שיש לו חובות, ושהוא צריך להחזיר אותן. הוא ידע שיש לו חובות, ושהוא צריך להחזיר אותן.

יפתח⁴ מפתח ופתח
תנו רבנן המוציא שם
לע רבי יהודה אומר
מאה סלע בעל גותן
מיפלגי כפלותא דרבי
נבי קאמר המוציא שם
לע בין בעל בן שלא
מור ללקות לוקה מ"מ
בעל אינו גותן כר"א
בולה כרבי אליעזר
המוציא שם רע לוקה
שבעל רבי יהודה
מ' וסבר רבי יהודה
ג' רבי יהודה אומר
לוקה אמר רב נחמן
מדרות מדרבנן
רב

דמלקות משום אזהרת לא חלך רכיל הוא ולא שאלן צו מעשה לוקין
עליו: אמר רב נחמן בר יצחק. לוקה מ"מ דקאמר מכת מרדות דרבנן:

צ'לה בעל הטא שאני דגלי קרא דלח לקי אלח דיווקא כשבעל ו"ח"ת לר' יחזקאל דנפרק קמא דסנהדרין (ד' י.) ונכמות (ד' ד: וסס) פריך ומסופק שגויי משום דהי' נאן שניקן לאזהרת מיתת ב"ד ועוד דהא דלוקין על לחו (ד: דלמריקן התם דר' יהודה גמר ממזליא שס רע ועדים ומומני: אמיא

ותי

מסורת הש"ס

(א) וסנהדרין עא:
(ב) שנת פד: ביק סה:
(ג) וסנסחא סנהדרין
(ד) שנת ח:
ינמות נב. נזיר כב. חולין
קמא: (ה) דברים יח:
(ו) שס: (ז) דברים
כב: (ח) וסנהדרין עט:
(ט) ע"ש נחום ד"ה כי
היה וכו' כתבי בלשון
אחר:

תורה אור השלם

[illegible]

דברים י"ב
4. ואת קלעי החצר ואת
מסך פתח שער החצר
אשר על המושקן ועל
המזבח קביב ואת
מיתריהם ואת כל כלי
עבדתם ואת כל אשר
יעשה להם ועבדה
במדבר ד' כו

הגהות הב"ח

(א) תים' ד"ה ר' יהודה
וכ' מקמינן ליה
למזהר: